

[Svend Heiselberg]

De 19 institutioner skal herefter reduceres til kun otte hver for sig fagligt sammenhængende styrelser. Vi må sige, at det må da være en effektivisering, en modernisering, i det mindste på det teoretiske plan, og vi håber også, det bliver det på det praktiske.

Men jeg har tænkt på, at nu er det vel ikke således, at der ikke fremover skal gøres brug af det politiske element, at man overlader alt til styrelsesgrupperne, for mig skræmmer eksemplerne fra bl.a. Planstyrelsen? Ministeren ved imidlertid, hvad det drejer sig om, så den frygt er der nok ingen begrundelse for.

Venstre vil som sagt takke ministeren for det omfattende arbejde. Jeg vil afstå fra at gennemgå de enkelte lovforslag, men til gengæld love et grundigt udvalgsarbejde.

(Kort bemærkning)

Birthe Hansen (SF):

Undskyld, men jeg glemte at knytte to korte sætninger til lovforslag L 85, nemlig at til trods for at økonomien for så vidt er meget uigenemskuelig, håber jeg ikke, det er uigenemskueligt, at her må ligestillingsprincippet, når der skal vælges nævnsmedlemmer, tages i betragtning. Det håber jeg ministeren er opmærksom på.

Larsen-Ledet (RV):

Jeg vil gerne indledningsvis på Det Radikale Venstres vegne udtrykke anerkendelse af det arbejde, der er gjort i Industriministeriet.

Strukturprojektet er tilsyneladende et resultat af hele ministeriets og alle institutionernes medvirken, og det er meget positivt og også en afgørende forudsætning for, at projektets intentioner kan opfyldes.

Det er vigtigt at slå fast, at den egentlige substans i dette stadig befinder sig på intentionsstadiet, uanfægtet af, at vi her laver følgelovgivning. Omfattende ændringer i et ministeriums arbejdsgange og i ansvars- og opgavefordelingen mellem forskellige ministerier er en langsigtet proces, som det også flere gange erkendes i strukturrapporten. Derfor må strukturprojektet også ses som et led i den samlet moderniseringsbestræbelse i den offentlige sektor, og jeg vil gerne knytte nogle kommentarer til projektet, som delvis må ses i denne sammenhæng.

Der er ingen tvivl om, at dette strukturprojekt vejer tungt som noget af det mest konkrete,

vi indtil videre har set af moderniseringsbestræbelser, og det er vel heller ikke nogen tilfældighed, at det netop skulle ske i det ministerium, som betjener erhvervslivet. I den forbindelse skal man ikke være blind for de symbolske signaler, der er udsendt med strukturændringerne. Det er en markering over for erhvervslivet af, at vi her indfører koncern- og målstyring, og så bliver vi effektive. Man skal ikke undervurdere, at denne markering kan have en værdi i sig selv, men man skal være opmærksom på, at disse symbolske budskaber om effektiv virksomhedsstruktur ikke overstiger den reelle substans i forandringerne.

Vil vi i realiteten få et mere effektivt og mindre bureaukratisk ministerium? Og vil ministeriets brugere, særlig virksomhederne, få en bedre service og betjening? Set både fra erhvervslivets og fra samfundets side er det jo det, det drejer sig om. Mange af de flotte begreber og forslag, som er indeholdt i rapporten, kunne godt se ud, som om de var hevet ud af moderne managementbøger, men hvordan passer de begreber i virkeligheden på de specielle opgaver, som ministeriet varetager, og den placering, ministeriet har i forhold til sine omgivelser? Det synes jeg nok vi savner noget om i rapporten. Det har muligvis heller ikke været hensigten med rapporten at analysere omgivelsernes, og det vil i første omgang sige brugernes behov, men det er da i hvert fald temmelig vigtigt.

Hvordan opfatter virksomhederne den service, som ministeriet og styrelserne yder, og hvilke fremtidige behov har erhvervslivet og samfundet for industriministerens arbejde og service? Det er spørgsmål af den art, som enhver moderne virksomhed stiller som udgangspunkt for sin produktion og planlægning.

Vi ved fra forskellige teknologistyrelsessager, at mange brugere af systemet, som det er i øjeblikket, finder fremgangsmåde og procedure meget bureaukratisk og ikke føler, at der tales samme sprog. Det er ikke, fordi jeg specielt vil kritisere Industriministeriet, for det tror jeg er almindeligt, men nu er vi altså ved noget nyt. Det er en kendsgerning, at her mødes mennesker med forskellig baggrund og forskellige forudsætninger, og det kan indimellem medføre, at kommunikationen bliver for dårlig og tingene går i stykker.

Som opsummering af det, jeg har sagt, kan jeg sige, at hvis strukturprojektets målsætning